

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 15Co/295/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8114222685
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Ilčinová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8114222685.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Ilčinovej a členov senátu JUDr. Gabriely Klenkovej, PhD. a JUDr. Evy Šofrankovej v právnej veci žalobcu W. & W. s. r. o., S. XXB, O. O., H.: XX XXX XXX, právne zastúpeného Advokátska kancelária AKMG s. r. o., Dolná 6A, Banská Bystrica, IČO: 36 800 589 proti žalovanému E. S., nar. XX. XX. XXXX, bytom J., K. sv. Q. XX o zaplatenie 697,66 Eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov, č. k. 10C/310/2014-36 zo dňa 03. 06. 2015 takto

rozhodol:

Mení rozsudok tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 697,66 eur so 14% ročným úrokom z omeškania zo sumy 693,49 eur od 14.8.2010 do zaplatenia v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy konania pozostávajúce zo zaplatených súdnych poplatkov vo výške 83 eur a trov právneho zastúpenia vo výške 214,58 eur na účet zástupcu žalobcu AKMG, s.r.o., advokátska kancelária v lehote 3dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvého stupňa“) napadnutým rozsudkom zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplatenia 697,66 Eur titulom nesplateného úveru a náhradu trov konania účastníkom nepriznal.

Vychádzal zo skutkového zistenia, že dňa 13. 08. 2008 bola uzavretá zmluva o úvere, na základe ktorej poskytla VÚB žalovanému úver vo výške 93 000 Sk, ktorý mal byť splácaný v mesačných splátkach po 4 040 Sk od 10. 09. 2008 do 10. 07. 2010. Zároveň bola medzi nimi uzavretá dohoda o vyplňovanom práve k blankozmenke. Úver bol poskytnutý žalovanému dňa 13. 08. 2008. Žalovaný uzatváral zmluvu pod obchodným menom František S. - FK W., pričom ku dňu 08. 06. 2013 ukončil svoju podnikateľskú činnosť. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávky bola pohľadávka VÚB banky postúpená na žalobcu. Súd prvého stupňa citoval ust. § 497, § 387 ods. 1 a § 397 Obchodného zákonníka, v nadväznosti na ktoré uviedol, že námietku premlčania vznesenú žalovaným považoval za dôvodnú, keďže podľa zmluvy o úvere mala byť posledná splátka splatená dňa 10. 07. 2010. Dňom nasledujúcim preto začala plynúť 4-ročná premlčacia doba, ktorá uplynula dňa 11. 07. 2014. Keďže žaloba bola podaná na súd dňa 13. 08. 2014, teda po márnom uplynutí premlčacej doby, žalobu ako nedôvodnú zamietol.

O trovách konania rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O. s. p. a úspešnému žalovanému trovy nepriznal, keďže tieto mu nevznikli.

V zákonom stanovenej lehote podal proti rozsudku súdu prvého stupňa odvolanie žalobca. Mal za to, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a

rozsudok súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, teda sú tu dôvody odvolania podľa ust. § 205 ods. 2 písm. d), f) O. s. p.. Poukázal na to, že žalovaný sa v zmluve zaviazal, že poskytnuté peňažné prostriedky splatí v splátkach, pričom doba splatnosti úveru bola stanovená na 24 mesiacov odo dňa uvedeného v čerpaní úveru. K čerpaniu úveru došlo dňa 13. 08. 2008, z čoho vyplýva, že splatnosť úveru nastala dňa 13. 08. 2010. Uviedol, že zmluvný vzťah medzi pôvodným veriteľom a žalovaným vznikol na základe zmluvy o úvere, teda v súlade s ust. § 261 ods. 6 Obchodného zákonníka, ide o absolútny obchod, preto na tento zmluvný vzťah sa uplatní režim Obchodného zákonníka. Zdôraznil, že zmluva o úvere bola uzatvorená medzi podnikateľmi, a teda nejde o spotrebiteľskú zmluvu. Citoval ust. § 324 ods. 1, § 407 ods. 1, 2 Obchodného zákonníka, § 565, § 566 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 392 ods. 1, 2 Obchodného zákonníka, v nadväznosti na ktoré ustanovenia uviedol, že súd prvého stupňa pri vyhodnocovaní dôkazového materiálu opomenul relatívnu skutočnosť vyplývajúcu z predloženého dôkazu - výpisu z účtu, teda to, že žalovaný uhradil poslednú splátku v sume 30 % a úroky z poskytnutých peňažných prostriedkov dňa 28. 09. 2010. Keďže platenie úrokov sa v zmysle ust. §407 Obchodného zákonníka považuje za uznanie záväzku ohľadne sumy, z ktorej sa úroky platia, žalovaný zaplatením úrokov uznal záväzok vyplývajúci zo zmluvy, preto od tohto uznania začala plynúť nová 4-ročná premlčacia lehota. Znamená to, že premlčacia lehota na uplatnenie nároku vyplývajúceho zo zmluvy uplynula až dňa 28. 09. 2014. Podaním žaloby dňa 13. 08. 2014 bola táto lehota zachovaná a námietka premlčania je nedôvodná. Ako ďalšiu argumentáciu pre záver, že nedošlo k premlčaniu nároku žalobca uviedol, že je nevyhnutné rozlišovať od plnenia v splátkach čiastočné plnenie. Pri plnení v splátkach je výška splátok, ako aj čas splnenia medzi veriteľom a dlžníkom vopred dohodnutá, pričom pri čiastkovom plnení ide o rozloženie jedného plnenia, ktoré malo byť splnené jednorazovo na časti. O čiastkové plnenie ide teda vtedy, ak dlžník v dobe, keď mal plniť celý dlh, splnil iba jeho časť. Medzi účastníkmi zmluvy bolo dohodnuté plnenie v splátkach, teda lehota splatnosti nenastala čiastkovo po jednotlivých splátkach, ale za lehotu splatnosti sa považuje až doba splatnosti celého úveru. V nadväznosti na túto argumentáciu trval žalobca na tom, že premlčacia lehota začala plynúť v zmysle ust. § 392 ods. 1 Obchodného zákonníka v deň splatnosti celého úveru, t. j. 13. 08. 2010, teda posledným dňom lehoty bol deň 13. 08. 2014 a keďže žaloba bola podaná dňa 13. 08. 2014, tak nárok nie je premlčaný. Navrhol napadnutý rozsudok zmeniť a žalobe vyhovieť v celom rozsahu a priznať žalobcovi náhradu trov konania.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

Krajský súd v Prešove ako odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 212 O. s. p. a po takomto preskúmaní vyzval účastníkov konania výzvou zo dňa 13. 01. 2016 k vyjadreniu sa k možnému použitiu ust. § 407 ods. 1, 2 Obchodného zákonníka, ako aj ust. § 392 ods. 1 Obchodného zákonníka na daný právny vzťah pre posudzovanie otázky premlčania v súlade s ust. § 213 ods. 2 O. s. p..

Na základe tejto výzvy žalobca predložil vyjadrenie, v ktorom opakovane poukázal na to, že pre posúdenie otázky premlčania je nutné aplikovať ust. § 407 ods. 1, 2 Obchodného zákonníka. Keďže žalovaný zaplatil poslednú splátku dňa 28. 09. 2010 a táto bola započítaná na istinu a na príslušenstvo, došlo k uznaniu záväzku ohľadne sumy, z ktorej sa úroky platia. Vyslovil názor, že na uvedený skutkový stav je možné aplikovať aj ust. § 407 ods. 3 Obchodného zákonníka, podľa ktorého, ak dlžník plní čiastočne svoj záväzok, tak má takéto plnenie účinky uznania zvyšku dlhu. Keďže došlo zo strany žalovaného k platnému uznaniu záväzku, bol pretrhnutý beh pôvodnej premlčacej lehoty a od uznania, t. j. od 28. 09. 2010 mu začala plynúť nová 4-ročná premlčacia lehota, ktorá uplynula 28. 09. 2014. Vo vzťahu k aplikácii ust. § 392 ods. 1 Obchodného zákonníka uviedol, že splatnosť záväzku nastala v zmysle úverovej zmluvy čl. II v spojení s čl. III ods. 3.1 a dohody o vyplňovacom práve k blankozmenke č. 8669/2008/01 dňa 13. 08. 2010. Premlčacia lehota tak uplynula dňa 13. 08. 2014, teda v každom prípade bol nárok uplatnený včas. Navrhol rozhodnúť v zmysle svojho odvolania.

Žalovaný na výzvu súdu nereagoval.

Odvolací súd právne závery súdu prvého stupňa nepovažoval za správne.

Podľa ust. § 392 ods. 1 Obchodného zákonníka pri práve na plnenie záväzku plynie premlčacia doba odo dňa, keď sa mal záväzok splniť alebo sa malo začať s jeho plnením (doba splatnosti). Ak obsah

záväzku spočíva v povinnosti nepretržite vykonávať určitú činnosť, zdržať sa určitej činnosti alebo niečo strpieť, začína premlčacia doba plynúť od porušenia tejto povinnosti.

Z predloženej zmluvy o úvere č. 8669/2008/01 nepochybne vyplýva, že doba splatnosti úveru bola dohodnutá na 24 mesiacov odo dňa uvedeného v čerpaní úveru. K čerpaniu úveru došlo podľa výpisu z účtu č. 000000040417011 ku dňu podpisu dohody o vyplňovacom práve k blankozmenke v súlade s Čl. III. Bod 3.1. zmluvy o úvere, teda dňa 13. 08. 2008, čo znamená, že splatnosť úveru nastala dňom 13. 08. 2010.

Podľa ust. § 387 ods. 1 Obchodného zákonníka, právo sa premlčí uplynutím premlčacej doby ustanovenej zákonom.

Podľa ust. § 397 Obchodného zákonníka, ak zákon neustanovuje pre jednotlivé práva inak, je premlčacia doba 4 roky.

V súlade s citovaným ustanovením mal odvolací súd za to, že právo žalobcu na zaplatenie zostatku záväzku žalovaného nie je premlčané, keďže 4-ročná premlčacia lehota v zmysle vyššie citovaných ustanovení začala plynúť dňa 13. 08. 2010 a skončila dňa 13. 08. 2014. Žaloba bola žalobcom podaná na súd dňa 13. 08. 2014, preto bol nárok uplatnený včas. Je potrebné sa stotožniť sa s argumentáciou žalobcu, že v danom prípade síce bolo dohodnuté plnenie v splátkach, avšak za dobu splatnosti je potrebné považovať až dobu splatnosti celého úveru teda uplynutie 24 mesiacov odo dňa uvedeného v čerpaní úveru, čo nastalo dátumom 13. 08. 2010.

S poukazom na uvedené odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvého stupňa v súlade ust. § 220 O. s. p. a uložil žalovanému povinnosť zaplatiť sumu 697,66 Eur so 14 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 693,49 Eur od 14. 08. 2010 do zaplatenia.

Úrok bol priznaný žalobcovi v súlade s ust. § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka, teda v dohodnutej výške - 5% p.a. k platnej úrokovej sadzbe k 14.8.2010, čo predstavuje výšku 9% + 5%, teda 14%.

O trovách konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 224 ods. 2 v spojení s ust. § 142 ods. 1 O. s. p. a úspešnému žalobcovi boli priznané trovy konania predstavujúce zaplatený súdny poplatok zo žaloby vo výške 41,50 Eur a súdny poplatok za odvolanie vo výške 41,50 Eur, teda spolu sumu 83 Eur. Napriek zaplateniu sumy 42 eur a 42 eur súdneho poplatku žalobca žiadal náhradu len v celkovej výške 83 eur, preto len v tejto výške mu bola náhrada súdneho poplatku priznaná (§ 151 ods. 1 O.s.p.). Trovy právneho zastúpenia boli priznané v súlade s vyhláškou č. 655/2004 Z. z. za úkon

- prevzatie a príprava zastúpenia
- podanie žaloby na súd
- odvolanie vo veci samej

vychádzajúc z hodnoty sporu 697,66 Eur, čo predstavuje sumu 51,45 Eur za úkon, 2 x 8,04 Eur režijného paušálu, 1 x 8,39 Eur režijného paušálu a 20 % DPH, čo spolu predstavuje sumu 214,58 Eur.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.